

**Г.Ю. Жидченко, магістрант Сумський національний аграрний
університет, Україна**

**І.І. Конєва, к.е.н., доцент кафедри фінансів, банківської справи та
страхування**

Сумський національний аграрний університет, Україна

Напрями забезпечення фінансової стійкості підприємств АПК

Функціонуючи в умовах ринкової економіки суб'єкти підприємницької діяльності повинні забезпечувати фінансову незалежність, нести економічну відповідальність за ефективність господарювання і за своєчасне виконання фінансових зобов'язань, підвищувати конкурентоздатність продукції. Важливу роль у досягненні цих задач приділяється аналізу виробничо-господарської діяльності підприємств, дослідженню та управлінню їх фінансової стійкості. Наукові дослідження даної проблеми характеризуються недостатнім рівнем розробки, тому дане питання є актуальним на сучасному етапі розвитку економіки.

Фінансова стійкість підприємства характеризує такий його фінансовий стан, що відображає його успішне функціонування в ринкових умовах господарювання, а саме здатність зберігати рівновагу активів і пасивів завдяки формуванню оптимальної структури капіталу, що дозволяє виконувати фінансові зобов'язання, втілювати інвестиційні проекти. І.Ф. Стефанів стверджує, що тільки у тому випадку, коли будь-яке підприємство зможе пристосовувати процес управління власними можливостями до зміни рівня точкової корисності воно матиме можливість уникати необґрунтованих витрат, натомість фінансовий стан підприємства вирівняється, виробництво буде більш прогнозованим і рівномірним [1]

В даний час головною проблемою ефективного функціонування підприємств АПК, а саме хлібопекарської промисловості є низький рівень їх фінансової стійкості. Тому на перший план виходять питання щодо визначення факторів зростання їх фінансової стійкості. Важливу роль у забезпеченні фінансової стійкості переробних підприємств АПК відіграє система управління, яка дозволяє досконало визначити всі наявні можливості та проблеми для досягнення та підтримання стійкого й ефективного розвитку економіки країни. Для підприємств агропромислового комплексу вирішення проблем забезпечення фінансової стійкості необхідне на всіх рівнях управління господарською діяльністю.

Дослідження стверджують, що головним чином темпи росту показників фінансової стійкості підприємств АПК залежать від рентабельності продажу, ефективного використання обігових коштів, розподілу та використання

прибутку на інвестиційні потреби. В сучасних умовах господарювання підприємства повинні володіти достовірною інформацією щодо фінансової стійкості як власного підприємства, так і своїх партнерів. [2]

Система заходів для забезпечення фінансової стійкості агропромислових підприємств на належному рівні повинна складатися з наступних дій, а саме: постійний моніторинг фінансового стану підприємства; розробка заходів із зниження зовнішньої вразливості підприємства; розробку підготовчих планів у випадку виникнення проблемних ситуацій, здійсненні попередніх заходів для їх забезпечення; впровадження планів практичних заходів у разі виникнення кризової ситуації, прийняття ризикових і нестандартних рішень у випадку відхилення розвитку ситуації; координацію дій всіх учасників і контроль за виконанням заходів та їхніми результатами.

До напрямів забезпечення фінансової стійкості підприємств також можна віднести вибір цільової структури фінансування оборотних коштів, встановлення принципів оптимізації політики управління витратами.

Під час формування фінансової політики підприємства доцільним буде використання методів оптимізації структури капіталу за критерієм мінімізації вартості капіталу та максимізації ефекту фінансового левериджу для підвищення рівня фінансової стійкості підприємства та збереження можливості приросту рентабельності власного капіталу за рахунок використання позикових коштів. [3]

Також позитивно впливатиме на зміцнення фінансової стійкості підприємств АПК посилення роботи із стягнення дебіторської заборгованості, тому що в результаті відбувається збільшення частки грошових коштів, прискорення оборотності обігового капіталу, зростання забезпеченості власними оборотними засобами; прискорення оборотності дебіторської заборгованості і як наслідок більш ритмічні надходження коштів від дебіторів, збільшення запасу міцності за показниками платоспроможності тощо.

Таким чином, управління фінансовою стійкістю підприємства повинно враховувати не тільки цілі фінансової політики, а й тип фінансової стійкості, який характерний для підприємства на даний момент часу. Для підвищення рівня фінансової стійкості підприємство повинно відновити резерви збільшення темпів нагромадження власних джерел фінансування, забезпечити фінансування матеріальних оборотних засобів власними коштами. Крім того, необхідно формувати найбільш оптимальну структуру капіталу, тобто таке співвідношення фінансових ресурсів, при якому підприємство, буде спроможним ефективно їх використовувати та забезпечувати безперебійний виробничий процес та реалізацію продукції, а також фінансувати витрати на його розширення.

Список використаних джерел: 1. Стефанів І.Ф. Часовий аспект у процесі управління фінансовим станом підприємства. Зб. наук. праць каф. екон. аналізу. Тернопіль: Економічна думка, 2004. Вип. 13. С.116-119. 2. Гмиря, В. П. Особливості оцінки фінансової стійкості підприємства в умовах кредитування аграрного виробництва. Науковий вісник Полісся. 2017. № 1 (9). ч. 2. С. 151-

157. 3. Смолій Л.В., Ревуцька А.О. Забезпечення стійкого фінансового стану переробних підприємств АПК на основі оптимізації структури капіталу. Східна Європа: економіка, бізнес та управління. 2019. №3 (20). С.348-356.